

Portretul lui Carol al II-lea

Ceea ce surprinde în manuscrisul „Contribuție la istoria Aeronauticeii” este Partea a V-a, care cuprinde un capitol intitulat *Fapte istorice trăite. Un sfârșit dureros*⁶⁵⁶. Din perspectiva anilor trecuți, venerabilul general Paul Teodorescu a simțit nevoia de a-i face portretul Regelui Carol, așa cum l-a descifrat în cei 18 ani de colaborare. După ce punctează împrejurările, funcțiile și anii de serviciu în care a fost subordonat lui Carol, a structurat cu rigoare evaluarea personalității pe două paliere:

A. Calități

La calități generalul Paul Teodorescu enumeră: „blând, stăpânit de calm” în raport cu soldații, îndeosebit cu cei care „pricepeau mai greu, el nepierzându-și răbdarea”; „conștiincios și ambițios”, aprecieri desprinse din faptul că Prințul „lucra ore suplimentare cu gradații”; „inteligent, instruit și totdeauna la curent cu noul”; Carol impresiona auditoriul prin modul în care aborda „chestiuni importante și interesante”; „aplicat în tehnică, istorie și filatelie”. Zilnic se ocupa de valoroasa colecție moștenită de la Regele Ferdinand, pe care a îmbogățit-o; „lubitor de sport”, considerat „mijlocul de formare a unui tineret activ, echilibrat și sănătos”.

A creat *Asociația Cercetașilor Români* dedicată copiilor, băieți și fete cu vârste între 12-16 ani, educați ca la nevoie să se sacrifice „pentru binele țării și al poporului”. *Straja Țării*, o altă creație a Regelui Carol II cuprindea adulți a căror misiune era formarea tineretului „echilibrat, dârz și mândru, cu spirit educativ, patriotic și social”. Paul Teodorescu subliniază atenția acordată de Carol țărânimii, cu precădere „sătenilor obidiți”, cărora le dădea sfaturi pentru a le ridica moralul, „îi făcea să se simtă mai liberi, mai independenți, mai siguri pe destinul lor. Rezultatul a fost uimitor”; „spirit de dreptate și echitate” exprimate în legislație și decrete pentru aviație, pe care le-a aprobat, „spirit obiectiv loial” desprins de Teodorescu din „discuțiile mai delicate, în contradictoriu, (s. n.) referitor la viața sa particulară”. Considera că Prințul nu se supăra, iar despre aghiotantul Paul Teodorescu i-a precizat Regelui Ferdinand: „Pe Paul nu-l iubesc ca pe ceilalți aghiotanți, pe el îl respect”.

Generalul Teodorescu îi găsește lui Carol și alte calități: „spirit artistic”, întrucât aprecia muzica, talentul de vorbitor „spontan, atrăgător, selectiv, captivant și înfăcărat”.

⁶⁵⁶ General-colonel (r) Paul Teodorescu, *Contribuție la istoria Aeronauticeii*, pp. 77-89; Vezi: Prof.univ.dr. Valentin Ciorbea, *Carol al II-lea versus generalul Paul Teodorescu (1888-1981 în Generalul adjutant Paul (Pavel) Teodorescu*, pp. 285-291; Valentin Ciorbea, *Marele defeu al lui Carol al II-lea: „Patima aprinsă pentru femei de proastă calitate”*, pp. 28-33.

„*Spirit economic*” demonstrat de grija exprimată în lozinca: „*Risipa banului public este o lipsă de patriotism*”. Bănuielile la adresa lui Carol al II-lea referitoare la deturnări de sume din fondul „*Timbrul aviației*” generalul Teodorescu le apreciază ca neadevărate, deoarece „*de fapt și legal acest fond era administrat de Ministerul de Finanțe*”. Scrie Paul Teodorescu în continuare privitor la suspiciunile de delapidare ale fostului suveran, „*cum fostul Rege Carol a murit și nu mai este nimeni să-i ia apărarea, dacă va fi cazul, eu, care am cunoscut întrebuintărea tuturor fondurilor stau la dispoziția oricui a lămuri situația financiară, așa cum se merită*”.

„*Spirit militar*” dovedit după reîntoarcerea în țară și măsurile luate pentru „*pregătirea înaltelor comandamente ale armatei noastre*”. „*Spirit latin*” afirmat de aplecarea spre latinitate, de dezvoltarea relațiilor tehnice și economice cu Franța, unde s-au trimis tineri la studii, s-au încheiat contracte cu diferite fabrici pentru înzestrarea armatei. „*Spirit organizatoric*” demonstrat prin reînființarea cursurilor de pregătire a generalilor și coloneilor, a Școlii practice prin organizarea manevrelor de toamnă ale armatei.

Generalul Teodorescu îi găsește merite lui Carol al II-lea în pregătirea armatei în anii 1936-1940, iar victoriile în Campania din Vest „*fără lipsă de modestie se datorește și lui Carol al II-lea*” (Sic). Referitor la „*studii militare*”, generalul Teodorescu precizează că tânărul Carol avea „*vocație pentru cariera armelor*”.⁶⁵⁷

Dragostea pentru România și români i-a fost dezvoltată de istoricul Nicolae Iorga și geograful Simion Mehedinți (1868-1962), profesorii tânărului Carol. Prințul, precizează Teodorescu, „*citea f. mult, însușindu-și cultura generală importantă /.../ prin cărți suplimentare, posedă bine istoria militară, tactica și strategia*”. Paul Teodorescu afirmă, că prințul Carol ar fi urmat studii militare la Școala de la Postdam. Ultima calitate pe care i-o atribuie lui Carol al II-lea este „*Spiritul românesc*” dovedit prin iubirea de țară și faptul că niciodată nu a făcut aprecieri negative la adresa României, nu s-a îndepărtat de Țară și a apreciat progresele românilor. În sfârșit în percepția lui Teodorescu, Carol al II-lea, „*în tot ce a organizat, în numeroasele sale realizări a fost bine gândit și chibzuit*”.

După încheierea enumerării calităților lui Carol al II-lea, generalul Paul Teodorescu subliniază că acestea „*au fost umbrite de defecte surprinzătoare*”. Se consideră dator pentru istorie „*să prezentăm defectele ca prin analiză să se dea un verdict corect*”.

B. Defecte. Paul Teodorescu îl consideră pe Carol „*om ca toți oamenii cu calități și cu mari defecte de caracter, de temperament și voință*”. Nu avea capacitatea de a discerne din anturajul său pe cei interesați sau nepregătiți care

⁶⁵⁷ Vezi Narcis Dorin Ion, *Carol al II-lea. Un rege controversat*, Vol. I, pp. 29-32.

„I-au deformat realitatea” și astfel a devenit „victima așa-zișilor prieteni devotați”, dovedindu-se „influențabil”.

Un alt cusur remarcat de Teodorescu la Carol al II-lea, a fost „slab psiholog”. S-a văzut în alegerea consilierilor, care s-au dovedit fără experiență și l-au „izolat de problemele cele mai critice”, deci nu avea soluții. Era „prost inspirat” de cei apreciați ca „informați”, care urmăreau interesele personale. Din cauza faptului că era „influențabil” era și „suspicios” și se precipita în soluțiile adoptate.

Cel mai mare defect al său a fost „patima aprinsă de femei de proastă calitate, care odată căzut în mrejele lor era lipsit de voință, devenind hipnotizat, stăpânit de o febră diabolică, suferind de PRIAPISM – boală cronică cu simptome diferite era o pradă ușoară capricioasei femei (Elena Lupescu n.n.), pe care o iubea până la inconștiență”.⁶⁵⁸

„Viața pătimașă” l-a dus pe Carol la mari greșeli, „a surprins, a dezamăgit, a dezgustat și a nemulțumit poporul”. Dacă în 1930 la revenirea în țară a fost ovaționat, au avut loc manifestări de bucurie și încredere, în 1940 a avut parte de „huiduieli și amenințări cu moartea”.⁶⁵⁹

Comparând pe Carol al II-lea cu domnitorul Alexandru Ioan Cuza, generalul Teodorescu consideră „că ambii au greșit sentimental” și Cuza având o relație extraconjugală (cu Maria Obrenovici n.n.), dar ambii au realizări importante pentru poporul român, Cuza a aprobat secularizarea averilor mănăstirești și împroprietărirea țăranilor, iar Carol al II-lea a pregătit armata pentru război. Paul Teodorescu îl disculpă și pe Vlad Țepeș, care a luptat împotriva otomanilor, dar a aplicat pe plan intern o politică dură „pentru a întrona cinstea și dreptatea”, care au impus greutăți poporului. Mihai Viteazul a realizat Unirea, dar a pierdut în lupte mulți români, Ștefan cel Mare luptător contra turcilor a avut copii din relații în afara căsniciei. În sfârșit Paul Teodorescu îi mai amintește pe Talleyrand (1754-1838), mare diplomat francez, cu viață detestabilă, dar a adus mari servicii poporului francez și Frederik al II-lea cel Mare (1712-1786) a părăsit Prusia de două ori, dar a devenit regele care a făcut din statul pusac o mare putere europeană. În concepția lui Paul Teodorescu conducătorii de stat pot fi absolviți de greșeli, dacă au realizări deosebite.

Relatarea despre personalitatea lui Carol al II-lea se încheie cu descrierea audienței din noaptea de 5 spre 6 septembrie 1940, despre care cititorul a aflat și convingerea lui Paul Teodorescu că în străinătate fostul Rege a regretat greșelile comise, dar mulțumit că a realizat „organizarea unei aviații puternice” și economii importante, dovadă „de un înalt și cald patriotism”.⁶⁶⁰

⁶⁵⁸ General-colonel (r) Paul Teodorescu, *Contribuție la Istoria Aeronauticii*, p. 84.

⁶⁵⁹ *Ibidem*.

⁶⁶⁰ *Ibidem*, p. 88.